> Nie mówię tego z powodu niedostatku, bo nauczyłem się poprzestawać na tym, co mam.
>
> *— Filipian 4:11*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: zależność, zadowolenie, zaufanie

Interpretacja:
W *Filipian 4:11* apostoł *Paweł* mówi nam o znaczeniu zadowolenia w życiu chrześcijanina. Zadowolenie to nie tylko satysfakcja z tego, co posiadamy; to postawa wynikająca z ufności Bogu i uznania Jego zwierzchnictwa nad naszym życiem.

Co to znaczy odczuwać zadowolenie w każdej sytuacji?

Odczuwanie zadowolenia w każdej sytuacji nie oznacza biernej rezygnacji czy godzenia się na to, co mamy. Chodzi raczej o zachowanie właściwego spojrzenia na to, co w naszym życiu jest naprawdę istotne. Jako chrześcijanie nie powinniśmy uzależniać się od okoliczności, lecz koncentrować się na Bogu i Jego miłości do nas.

Jak możemy nauczyć się odczuwać zadowolenie w każdej sytuacji?

Aby nauczyć się zadowolenia w każdych okolicznościach, musimy skupić się na tym, co w życiu najważniejsze: *na naszej relacji z Bogiem oraz na celu, jaki mamy do spełnienia w Jego planie*. Kluczowe jest pamiętanie, że Bóg ma zamysł wobec naszego życia, nawet pośród prób i trudności. Ufając Jego planowi i Bożej opatrzności, możemy nauczyć się odczuwać zadowolenie w każdej sytuacji.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy Hiob wstał, rozdarł swój płaszcz, ogolił swoją głowę, potem upadł na ziemię i oddał pokłon; I powiedział: Nagi wyszedłem z łona swojej matki i nagi tam powrócę. PAN dał, PAN też wziął, niech imię PANA będzie błogosławione.
>
> *— Hioba 1:20-21*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: zależność, zadowolenie, smutek, cierpienie, troska, adoracja

Interpretacja:
Wersety 20–21 pierwszego rozdziału Księgi Hioba ukazują moment, w którym *Hiob* – człowiek sprawiedliwy i bogobojny – otrzymuje druzgocące wieści o utracie swojego dobytku, trzód, a co najbardziej tragiczne – dziesięciu synów. Reakcja Hioba w tej chwili jest niezwykła i skłania nas do refleksji nad tym, jak my sami reagujemy na próby i trudności, z jakimi mierzymy się w życiu.

Dlaczego Hiob rozdarł swoje szaty i ogolił głowę?

W kulturze żydowskiej rozdzieranie szat było oznaką żalu i żałoby w obliczu tragedii. Golenie głowy również stanowiło zwyczajowy wyraz żałoby i upokorzenia. Poprzez te gesty Hiob ukazał ogrom bólu i smutku, które ogarnęły go w tamtej chwili.

Hiob upadł na ziemię i oddał pokłon, mimo bólu. Dlaczego?

Mimo druzgocącej straty, jakiej właśnie doświadczył, Hiob wciąż odnajdywał w sercu pragnienie oddania czci Bogu. Jego reakcja na przeciwności losu pokazuje nam, że uwielbienie nie zależy od zewnętrznych okoliczności, lecz od stanu naszego serca. Uwielbienie jest wyrazem ufności i wiary w Boga, nawet pośród bólu i ciemności.

Nagi wyszedłem z łona matki i nagi tam wrócę

Te słowa stanowią wymowne świadectwo na temat ludzkiej egzystencji. Wszyscy przychodzimy na świat z niczym i z niczym odchodzimy. Żadne dobra materialne nie towarzyszą nam w życiu wiecznym – jedynie nasza ludzka istota i nasz duch. Przypomina to o pokorze wobec wielkości Boga i o kruchości życia.

Pan dał i Pan zabrał

Hiob uznaje, że wszystko, co posiadał – rodzinę, majątek i zdrowie – otrzymał od Boga. Samo jego życie jest Bożym darem. A teraz, w cierpieniu, uznaje również, że Bóg ma prawo odebrać to, co sam wcześniej dał. Jest to wyraz całkowitego poddania się woli Bożej oraz ufności w Jego mądrość i dobroć.

Niech będzie błogosławione imię Pana

Hiob nie wypiera się swojego bólu ani nie bagatelizuje poniesionej straty. Mimo to, nawet w tak wielkim cierpieniu, postanawia błogosławić imię Pana. To wyraz głębokiej wiary i wdzięczności, uznanie, że Bóg jest zawsze dobry – nawet w chwilach przeciwności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz kim ja jestem i czym jest mój lud, żebyśmy zdołali ofiarować dobrowolnie te rzeczy? Od ciebie bowiem pochodzi wszystko i daliśmy tobie to, co z twojej ręki otrzymaliśmy.
>
> *— I Kronik 29:14*

Książka: Stary Testament / I Kronik

Tematy: zależność, dawanie, pieniądze

Interpretacja:
Pierwsza Księga Kronik, wchodząca w skład *Starego Testamentu*, opisuje historię narodu izraelskiego w okresie od śmierci króla *Saula* do panowania króla *Dawida*. W 29. rozdziale król Dawid gromadzi środki i zasoby na budowę świątyni Bożej – przedsięwzięcie powierzone jego synowi, królowi *Salomonowi*. Czyniąc to, Dawid zanosi modlitwę w obecności całego zgromadzenia, uznając wielkość i suwerenność Boga.

Pokora Dawida

Werset *I Kronik 29:14* wyraża pokorę i wdzięczność króla Dawida. Dawid uznaje w nim, że wszystko, co posiadają, pochodzi z ręki Boga; w związku z tym nie ma Mu nic do zaoferowania poza własną gotowością serca. Jest to pokorne uznanie naszej małości wobec Bożej wielkości oraz uświadomienie sobie, że wszystko, co mamy, jest Jego darem.

Postawa serca

Werset ten przypomina nam również, że ostatecznie liczy się postawa naszego serca. Dawid nie skupia się na wielkości składanego daru, lecz na gotowości serca do dawania. Daje chętnie, uznając, że wszystko, co posiada, otrzymał od Boga i dlatego powinno to służyć Jego chwale. Taka postawa skłania nas do refleksji nad własnym podejściem do dawania oraz do zastanowienia się, jak możemy dawać bardziej hojnie i z sercem pełnym wdzięczności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN czyni ubogim i bogatym, poniża i wywyższa.
>
> *— I Samuela 2:7*

Książka: Stary Testament / I Samuela

Tematy: zależność, Wszechmocny, pokora, pieniądze, bieda

Interpretacja:
I Samuela 2:7 uczy nas, że Bóg sprawuje całkowitą władzę nad bogactwem i ubóstwem. To On czyni jednych bogatymi, a innych biednymi; jednych poniża, a innych wywyższa. Biblijna prawda leżąca u podstaw tego wersetu mówi o Bożej suwerenności i o tym, że Boża opatrzność obejmuje każdy aspekt naszego życia, w tym również naszą sytuację materialną.

Bóg posługuje się bogactwem i ubóstwem jako środkami wychowawczymi w życiu wierzącego, by prowadzić go do większej pokory. Z drugiej strony, Bóg może również wykorzystać bogactwo, by błogosławić i wspierać sprawę Ewangelii. Musimy jednak zawsze pamiętać, że to nie pieniądze dają nam szczęście i pełne spełnienie, *lecz obecność Boga w naszym życiu*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko dobrze uczynił w swoim czasie. Włożył także świat w ich serca, mimo że człowiek nie zdoła pojąć dzieła, którego Bóg dokonuje od początku do końca.
>
> *— Kaznodziei 3:11*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: zależność, stworzenie, życie, zrozumienie

Interpretacja:
Księga Koheleta (Eklezjastesa) to jedno z najbardziej głębokich i złożonych dzieł Starego Testamentu. Napisana przez mądrego *Salomona*, koncentruje się ona na ulotnej i

nietrwałej naturze ludzkiego życia. W trzecim rozdziale Salomon rozważa fakt, że na wszystko w życiu przychodzi właściwy czas i pora. Mędrzec stwierdza, że od narodzin aż po śmierć wszystko ma swój boski cel. A pośród tego wszystkiego, w wersecie 11 zawarta jest piękna prawda.

Uczynił wszystko pięknym w swoim czasie

Czytając jedenasty werset trzeciego rozdziału Księgi Koheleta, wyraźnie dostrzegamy, że Salomon rozmyślał nad Bożą mocą tworzenia piękna. Co to jednak oznacza? Przede wszystkim należy pamiętać, że wszystko, co stwarza Bóg, jest piękne i doskonałe. Stwarzając świat, Bóg uczynił wszystko doskonałym i pięknym, nadając każdej rzeczy jej własny, szczególny cel i funkcję.

Podobnie w naszym własnym życiu dostrzegamy, jak Bóg obdarza nas pięknem. Od piękna natury po złożoność ludzkich relacji – Bóg tworzy piękno w naszym życiu. Warto jednak pamiętać, że wszystko to ma swój wyznaczony czas i cel w naszym życiu.

Wieczność w naszych sercach

Werset 11 mówi również o tym, że Bóg złożył „wieczność w ludzkim sercu”. Odnosi się to do myśli, że jako ludzie jesteśmy świadomi własnej śmiertelności. Wiemy, że nasze życie na ziemi dobiegnie końca. A jednak, mimo to, pragniemy czegoś, co wykracza poza naszą śmiertelną egzystencję. Koncepcja wieczności w naszych sercach jest jednym z najgłębszych motywów Księgi Koheleta. Mądry Salomon przyznaje, że choć nie potrafimy w pełni pojąć Bożych dzieł, jesteśmy świadomi Jego istnienia i obecności w świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> W dniu powodzenia raduj się, a w dniu nieszczęścia rozważaj: Bóg uczynił zarówno jedno, jak i drugie po to, aby człowiek nie dociekł tego, co po nim nastanie.
>
> *— Kaznodziei 7:14*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: zależność, radość, życie

Interpretacja:
Księga Koheleta to fascynująca księga Starego Testamentu, pełna mądrości i nauk, które pozostają aktualne do dziś. Werset 7:14 zachęca czytelnika do refleksji w chwilach przeciwności oraz do radości w czasach pomyślności.

Znaczenie wersetu

W kontekście Księgi Koheleta autor używa określenia „przeciwności” na oznaczenie życiowych trudności i ciężkich okresów, natomiast terminem „dobro” (lub „dni dobre”) określa chwile szczęścia i pomyślności. Werset ten uczy nas wdzięczności i doceniania dobrych momentów życia, a jednocześnie przypomina, że przeciwności są naturalną częścią egzystencji i musimy być gotowi stawić im czoła z mądrością oraz cierpliwością.

Co więcej, autor zauważa, że to Bóg jest sprawcą zarówno dni dobrych, jak i złych. Stwierdzenie to odnosi się nie tylko do nieoczekiwanych zdarzeń, które nas dotykają – takich jak klęski żywiołowe czy wypadki – ale także do logicznych konsekwencji naszych własnych działań, decyzji i zaniechań. Ostatecznym przesłaniem tego wersetu jest myśl, że wszystko, co dzieje się w naszym życiu, stanowi część większego planu i że musimy znaleźć sposób na dobre życie w każdych okolicznościach.

Refleksja nad dniami przeciwności

W trudnych chwilach łatwo ulec rozpaczy lub gniewowi. Jednak *Kaznodziei 7:14* wzywa nas do refleksji w takich momentach. Co to oznacza? Po pierwsze, chodzi o poświęcenie

czasu na przemyślenie sytuacji i znalezienie rozwiązań. Zamiast po prostu płynąć z prądem, musimy przejąć kontrolę nad swoim życiem i szukać sposobów na pokonanie przeszkód.

Wiąże się to również z refleksją nad naszymi własnymi działaniami i decyzjami, które mogły doprowadzić do zaistniałych trudności. Zamiast obwiniać innych czy okoliczności, powinniśmy spojrzeć w głąb siebie i dążyć do tego, by stać się lepszymi ludźmi. Być może te trudne doświadczenia stanowią okazję do wyciągnięcia cennych wniosków i poprawy naszego życia w przyszłości.

Czerpanie radości z dobrych chwil

Równie łatwo można przegapić szczęśliwe momenty życia, jeśli nie zachowamy czujności. *Kaznodziei 7:14* zachęca nas do radowania się tym, co dobre w naszym życiu. Oznacza to czerpanie radości z życiowych darów i okazywanie za nie wdzięczności, póki je posiadamy, zamiast traktowania ich jako czegoś oczywistego. Wiąże się to także z dostrzeganiem szans, jakie niosą ze sobą dobre dni, i umiejętnością ich jak najlepszego wykorzystania. Jeśli los nam sprzyja, być może nadszedł czas, by pomóc tym, którzy mają mniej szczęścia. Coś tak prostego jak uśmiech czy życzliwe słowo może mieć ogromny wpływ na czyjeś życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Byli nasyceni dobrymi pastwiskami, ale gdy się nasycili, ich serce się wywyższyło; dlatego zapomnieli o mnie.
>
> *— Ozeasza 13:6*

Książka: Stary Testament / Ozeasza

Tematy: zależność, jedzenie, materializm, duma

Interpretacja:
Ozeasz jest jednym z dwunastu proroków *Starego Testamentu*. Jego księga zawiera wiele rozważań na temat Bożej miłości, sprawiedliwości i miłosierdzia. W tym konkretnym wersecie Ozeasz mówi o ludzie Izraela i o tym, jak odwrócił się on od Boga.

Werset *Ozeasza 13:6* przypomina, że zaspokojenie potrzeb materialnych może prowadzić do pychy i zapomnienia o Bogu. Przypomina nam on, iż gdy nasze podstawowe potrzeby – takie jak jedzenie czy woda – są zaspokojone, łatwo zapomnieć, że są one darami od Boga. Zamiast dziękować Bogu za Jego błogosławieństwa, często popadamy w pychę i o Nim zapominamy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN będzie za was walczył, a wy będziecie milczeć.
>
> *— Wyjścia 14:14*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: zależność, cierpliwość, ochrona

Interpretacja:
Księga Wyjścia opisuje historię wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej. Po tym, jak na Egipt spadła seria plag, faraon ostatecznie zgodził się ich wypuścić. Jednak gdy *Mojżesz* prowadził Izraelitów ku Ziemi Obiecanej, faraon zmienił zdanie i ruszył za nimi w pościg ze swoją armią.

W tamtej chwili Izraelici znaleźli się w dramatycznym położeniu, uwięzieni między morzem a armią egipską. Wówczas wkroczył Bóg, nakazując Mojżeszowi podnieść laskę i

rozstąpić wody, aby lud mógł przejść przez morze suchą stopą. To właśnie wtedy Bóg wypowiedział słowa zapisane w *Wyjścia 14:14*.

Zaufanie Bogu w trudnych chwilach

Werset ten stanowi ważne przypomnienie, że Bóg stoi po naszej stronie i walczy o nas w trudnych momentach. W obliczu przeciwności łatwo ulec lękowi i niepewności. Jednak *Wyjścia 14:14* przypomina nam, że możemy zaufać Bogu i że pomoże On nam pokonać wszelkie przeszkody.

Bez względu na to, jak beznadziejna wydaje się sytuacja, możemy być pewni, że Bóg jest z nami i będzie nam towarzyszył na każdym kroku. Świadomość, że jest On naszym opiekunem i obrońcą, pozwala nam odnaleźć pokój i ukojenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*